"בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו

יום ד', י"ב באייר תשס"ב (24 באפריל)

.עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם
אבא קובנר, 1978

היום, י"ב באייר, **27** ימים, שהם **שלושה** שבועות ו**ששה** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

בפרוץ מלחמת השחרור בשנת תש"ח(1948-5708), הצבא הסורי מיקד את יעדי פלישתו באזורי דרום הכנרת ובקעת הירדן, כשהוא תוקף מכיוון אל-חמה (=חמת גדר) בד בבד עם מתקפת הצבא העיראקי, שבוצעה באותם ימים על אזור קיבוץ גשר. באותו שבוע (15-23 במאי) נוצר אפוא לחץ אסטראטגי ערבי חמור בגזרת בקעת הירדן ובקעת בית-שאן. העיירה צמח ותחנת המשטרה שבה נכבשו ע"י הסורים ב 18 במאי (=ט' באייר). בו בלילה תקפה פלוגת פלמ"ח מהגדוד ה 3 של חטיבת יפתח את תחנת המשטרה, אך לא הצליחה לכבשה. באותו לילה פשטה פלוגה אחרת של גדוד זה על בית המכס הסורי שממזרח למושבה משמר הירדן. כוחות גדוד 12 של חטיבה גולני, שהגנו 3 ימים על צמח, נסוגו אל קו "הדגניות" וקיבוץ בית זרע. במצב זה, החליטו לוחמי קיבוץ שער הגולן וקבוצת מסדה לפנות את יישוביהם ולסגת בליל י' באייר אל אפיקים ובית זרע.

ההתקפה הסורית הגיעה לשיאה בתאריך של אתמול, **י"א באייר**, בהסתערויות כוחות חי"ר וטנקים על דגניה א' ו-ב'. התקפה זו, שהגיעה עד לגדר המקיפה את דגניה א', נהדפה בחירוף נפש בקרבות מגע שנוהלו ע"י חברי הקיבוצים, חיילי גדוד 12 של גולני וכוחות התגבורת שהוחשו ממרכז הארץ לבקעת הירדן בפיקודו של משה דיין.

נצחון זה בהדיפת ההתקפה הסורית בא 5 שנים ליום **סיום המרד בגטו וורשה**, בשנת תש"ג (1943-5703). מרד זה הוא ההתקוממות הראשונה של אוכלוסייה עירונית באירופה הכבושה. ייחודו בהיותו מרד כללי, שבצד לוחמים עם נשק ביד השתתפו בו המוני היהודים בתוך בונקרים ובמחבואים. הודות לשותפות גורל ולנחישות החלטה זו, היה גטו וורשה – המורעב והמושפל – לעמדת התגוננות ולחימה שניצב בקרב מול חילות גרמניה הנאצית זמן רב יותר משעמדו נגדם מדינות ריבוניות באירופה. [ההיסטוריה של א"י/האנציקלופדיה של השואה]

***

היום, **יב' באייר**, בשנת תש"ט(1949-5709), שנה לאחר הכרזת העצמאות, **התקבלה מדינת ישראל כחברה ה 59** (=הגימטריא של המילה "**מאוחד**") **בארגון האו"ם**. הנסיון הראשון במועצת הבטחון להתקבל נכשל, אך הפעם, בבקשה השנייה, הצביעו בעצרת האו"ם 37 מדינות בעד, 12 נגד ו9 נמנעו. לקול נגינת "התקוה" הונף הדגל הישראלי בבניין האו"ם בניו-יורק, ארה"ב. שר החוץ הישראלי, מר משה שרת, נכח בהצבעה ונשבע אמונים בשם ישראל למגילת האו"ם. שרת, שנראה נרגש מאד מהאירוע, התקבל במחיאות כפיים סוערות, הן ע"י נציגים אחרים באולם, והן ע"י אורחים שבאו לטקס. [ישראל 50]

***

"כבשי דרחמנא" [ר' אליהו כי-טוב] {המשך}:

...יד ישראל עושה חיל בכל ששת הימים האלה עד אם כילו לעשות ככל אשר ברצונם לעשות, להגן ולהציל ולהדוף אויב הרחק הרחק לתוך עומק גבולות הארצות שהם יושבים בהנה.

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל

"בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו

יום **ד'**, **י"ב** ב**אייר** תשס"ב (**24** ב**אפריל**)

.עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם
אבא קובנר, 1978

חביב הוא יום **כ"ח באייר**, אעפ"י שעדיין המלחמה לא פסקה עוד, שבאותו יום חזרה ירושלים להיות עיר אחת שלמה ונתונה ביד ישראל, ומפני חיבתה של ירושלים היה דומה אותו יום על כל ישראל כאילו בו ניתנה להם כל ארץ-ישראל. {ההמשך, בע"ה, מחר}

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל